

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 115 (2687) ВІТОРОК, 25 ВЕРЕСНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

Девіз юності — дружба і солідарність

МОСКВА, 22 вересня. (Кор. ТАРС В. КУЛІКОВ, К. ШЕЛЮВ). Серп і молот в обрамленні колосся стали емблемою зустрічі трудячої молоді соціалістичних країн «Ми будемо соціалізм і комунізм». Сьогодні в Москві відбувся урочистий збір, присвячений відкриттю форуму юності.

Естафета дружби і співробітництва зобразила в естафеті ланці Батьківщини понад триста посланців 60-мільйонного завою юнаків і дівчат — членів братніх комуністичних спілок молоді. Багато з них добре знають одне одного. Вони зазнали свої робітничі «автографи» на будівельних майданчиках Усть-Лізьського лісопромислового комплексу, атомної електростанції в НДР, Кремнієвського металургійного комбінату в Болгарії, місті Дархані в Монголії. Будовами дружби стали також газопровід Оренбург — Західний кордон СРСР, Байкало-Амурська магістраль, школа «Сейба-7» на Кубі, електростанція «Туншіце-2» в Чехословаччині та інші інтернаціональні об'єкти РЕВ.

Чудоювою традицією трудяшків «Червоного Чеснея» продовжили молоді робітники Волзького об'єднання автоВАЗ, які вступили ініціаторами соціалістичного змагання на честь 30-річчя Ради Економічної взаємодопомоги.

Ударна праця, міцніша рік у рік співдружність молоді активно сприяють зростанню могутності соціалістичної співдружності. Беззавітно віддані ідеям марксизму-ленінізму, юнаки і дівчата несуть важ-

ливий вклад у зміцнення миру та безпеки на планеті, в розвиток дружніх відносин і взаєморозуміння між народами.

У президії зборів — відповідальні працівники ЦК КПРС, міністерств і відомств, секретарі ЦК ВЛКСМ, герої праці, посланці радянської молоді, гості з братніх країн.

Присутні посланці соціалістичних держав в СРСР. Зустріч відкрив перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов. Він перелік учасникам зустрічі привітання і побажання Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва — плодотворно працювати на благо спільної справи, зміцнювати єдність народів соціалістичних країн.

Знаменно, що зустріч трудячої молоді відкривається в рік 30-річчя РЕВ, сказав Б. М. Пастухов. Повітря «соціалістична інтеграція» емко і точно виражає суть процесів у країнах — членах РЕВ. Це і зближення рівнів розвитку продуктивних сил, і розширення господарських відносин, і поглиблення поділу праці. Співдружність дає не тільки економічні плоди, а й дозволяє досягти важливих результатів у сфері ідеології, у вихованні нової людини, зміцненні духу взаємодопомоги, колективізму, товариського рівноправного партнерства. У реалізації комплексної програми соціалістичної економічної інтеграції беруть активну участь братні спілки молоді.

Тричох — збагачувальний міждо-молібденоний козбіпат «Ерденет» у Монголії,

металургійний гігант «Катовіне» у Польщі, залізниця «Єдність» у В'єтнамі та інші будови стали справжньою школою інтернаціонального виховання юнаків і дівчат, школою робітничої майстерності. Багатий досвід спільного шефства нагороджено в ході будівництва газопроводу «Союз». Вперше в історії співдружності молоді шефувала над об'єктом комплексної програми соціалістичної економічної інтеграції.

Досягнення країн соціалізму вражають, відзначив Б. М. Пастухов. Вони говорять про те, з яким невичерпним творчим патхенням працюють наші народи. Соціалізм забезпечив молодому поколінню неабиякі можливості для всебічного розвитку. Всі соціалісти і громадянські свободи — право на працю, освіту, вільний вибір професії та інші — стали нормою нашого життя.

Форум юності відкрито. Під склепінням залу звучить «Гімн демократичної молоді». «Дружба — ширяє — фройндшафт — баратнаг — амстад!» — різними мовами скандують юнаки і дівчата. Попереду — зустрічі на ударних комсомольських будовах, конкурси професійної майстерності, дискусії на молодіжній науково-практичній конференції.

Посланці молоді соціалістичних країн відвідали Центральный музей В. І. Леніна, ознайомилися з виставкою «Славний шлях Ленінського комсомолу», зустрілися на ВДНГ СРСР з передовиками виробництва, героями війни і праці.

Кіровоградська область бібліотека ім. Н. К. Крупської Інв. № Контрольний екземпляр

МИНУЛІ суботи в Кіровограді відбулося урочисте відкриття традиційного обласного свята театрального мистецтва. Нині воно приурочене 325-річчю возз'єднання України з Росією і 35-річчю визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників.

ЗАВІСУ СВЯТА ПІДНЯТО

Біля монумента Слави героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн — учасники свята, представники громадськості, жителі і гості міста.

Теплий вітер полощить прапори. Звучить музика. До підніжжя монумента Слави лягають квіти від вдячних нащадків, тих, хто віддав своє життя за сьогоднішні наші будні і свята. Під марш барабанів і духового оркестру театралізована колона вирушає на площу імені Кірова. Попереду — прапороносці з прапорами республік Союзу РСР, далі — самодіяльні аматори Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, новоукраїнського Палацу культури «Ювілейний», маловісиківського районного Будинку культури, кіровоградських Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка» та Будинку культури імені Калініна заводу тракторних гідроагрегатів, учасники художньої самодіяльності Кіровоградського району. Ідуть актори обласних театрів — музично-драматичного імені М. Л. Кропивницького і театру ляльок.

Площа імені Кірова стала цього дня своєрідною сценою обласного театрального свята. Надвечірне сонце освітлює її асфальтові підмостки. На площу в'їжджають машини, відкриті кузови яких стали сценічними майданчиками. На них — театралізовані групи, що символізують дружбу україн-

ського і російського народів, перемогу радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками.

Розпочинається театралізований виступ, у якому взяли участь персонажі творів І. П. Котляревського — Петро (артист С. Колсаченко), Виборний (заслужений артист УРСР І. Кравцов), Возний (народний артист УРСР Г. Семенов). А ось до розмови про театр, його значення і шляхи розвитку приєднуються І. К. Карпенко-Карий (артист В. Зіноватний) і М. Л. Кропивницький (артист С. М. Кірова, М. Л. Кропивницькому).

Увечері того ж дня артисти українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького показали для учасників і гостей свята комедію І. К. Карпенка-Карого «Суета».

На відкритті свята були присутні секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, перший секретар Кіровоградського міського Компартії України В. О. Сокуренько, завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. Оліфіренко.

Свято театрального мистецтва триватиме в усіх містах і районах області до 29 вересня. Урочисте закриття його відбудеться на хуторі Надія.

Л. НАРОДОВИЙ, старший методист ОБНТ.

ПЕРЕБУВАННЯ ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЄВА В ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ І ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКУ

21 вересня Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв прибув у Дніпропетровськ.

Л. І. Брежнєв поклав квіти до пам'ятника В. І. Леніну і зробив поїздку по місту. Він ознайомився з рядом промислових об'єктів, відвідав нові житлові райони. Його гаряче і сердечно вітали жителі Дніпропетровська.

Відбулася зустріч товариша Л. І. Брежнєва з членами бюро обкому і міськомуні партії, представниками партійного і радянського активу. На зустрічі виступив тов. Л. І. Брежнєв.

22 вересня товариш Л. І. Брежнєв відвідав Дніпродзержинськ. Тисячі жителів міста на вулицях і площах гостинно вітали дорогого гостя.

Л. І. Брежнєв побував на Дніпровському металургійному заводі імені Дзержинського, на якому працював ряд років. Він відвідав прокатний цех, відзначив добру організаційну роботу його металургів і великі досягнення конструкторів,

що дало змогу добитися високої продуктивності стана і відмінної якості продукції. Л. І. Брежнєв оглянув будівництво киснево-конверторного цеху, технологія і потужність якого відповідають найновішим досягненням науки і техніки.

Леонід Ілліч розмовляв з робітниками, майстрами, інженерами, ветеранами заводу, з якими працював тут у тридцять років, керівниками підприємства, розпитував про хід виконання виробничих планів, удосконалення технічної оснащеності, зміни в умовах праці й житті колективу. Л. І. Брежнєв тепло згадував, з яким ентузіазмом працював колектив дзержинки в передвоєнні роки, як енергійно і самобідно велась відбудова заводу й міста після війни. Він цікавився, яке піклування проявляється про ветеранів праці.

Л. І. Брежнєв від душі побажав металургам великих успіхів в усіх їх справах. У цей же день товариш Л. І. Брежнєв прибув у Москву.

КВІТИ — ДО ПАМ'ЯТНИКА М. Л. КРОПИВИЦЬКОМУ. УЧАСНИКИ ОБЛАСНОГО СВЯТА ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА НА ПЛОЩІ ІМЕНІ КІРОВА. Фото Г. СТОБЕРСЬКОГО та В. БАХТІНА.

(ТАРС).

**З ПОЧАТКУ РОКУ
РЕДАКЦІЯ
ОТРИМАЛА ПОНАД
4 ТИСЯЧІ ЛИСТІВ.**

**До 35-річчя визволення Радянської України
від німецько-фашистських загарбників**

У четвертій гвардійській армії, що звільняла кілька районів Кировоградської області, було багато медпрацівників. Серед них — санітарки, медсестри, лікарі. У першій лінії бойових порядків підрозділів і частин армії шли санітарки Тетяна Рожкова, Любов Пістунюва, Наталя Савельєва та Валентина Аненкова з 7-ї і 1-ї повітряно-десантних, 41-ї і 62-ї гвардійських стрілецьких дивізій.

У лавах відважних

Якою б важкою не була обстановка, відважні санітарки завжди знаходилися там, де чекали їхньої допомоги, і ні свист кулі, ні розриви снарядів не могли зупинити їх. Перев'язували поранених, медики виносили їх з поля бою на носилках, волокуть чи просто на плечах і доставляли в передовий пункт першої медичної допомоги. Ділилися з бійцями останнім ковтком води, останньою грудкою цукру. І для кожного знаходилося тепле слово, ласкава посмішка, що згрівала душу.

Старші лейтенанти медичної служби Олександр Рядіков та Марія Михайлова з 80-ї дивізії, старші на медичній службі Ольга Аненкова з 62-ї гвардійської стрілецької дивізії виносили з-під вогню сотні воїнів. Двома орденами Червоного Прапора і орденом Червоної Зірки відзначено подвиги М. Михайлової, орденом Червоного Прапора і бойовими медалями нагороджено О. Рядікову. Санітарка 41-ї гвардійської стрілецької дивізії Ніна Васильєва у важку хвилину підняла підрозділ в атаку.

У перших рядах бойових порядків 40-ї гвардійської стрілецької дивізії була санітарка Ганна Лабутіна. Багато поранених виносила ця відважна дівчина з поля бою. У битвах гартувалась її воля, народжувалась мужність. Та не судилося дівчині дожити до перемоги: при форсуванні Дунаю відважна санітарка загинула.

Командир санітруктор ескадрону 289-го стрілецького полку 97-ї десантної дивізії 5-ї гвардійської армії А. П. Смирнова-Кухарська назавжди винесла своє ім'я в історію звільнення Кировоградщини. Особливо пам'ятною для неї є битва біля сіл Делевівки і Червоного Кута. У боях за ці населені пункти медсестра виносила з поля бою близько 30 поранених. А взагалі за період боїв на Кировоградщині Смирнова-Кухарська врятувала близько 50 радянських воїнів. Медсестра Смирнова-Кухарська була нагороджена орденом Леніна. Вона удостоєна ордена Червоної Зірки та Вітчизняної війни II ступеня, медалі «За відвагу». Одну зі своїх

нагород вона заслужила на Кировоградській землі. 1973 року Міжнародний комітет Червоного Хреста нагородив в числі кількох радянських жінок Смирнову-Кухарську вищою нагородою — медаллю Флоренс Найтінгейл. Нині Марія Івасюк працює старшою медсестрою однієї з районських лікарень Кокчетавської області. І в мирні дні, як і в роки війни, її працю визначено урядовою нагородою: у березні 1976 року вона удостоєна ордена Трудового Червоного Прапора.

Воїстину самовідданню була подвиг 13 санітарки дружиниць 32-ї Знаменої бригади. Тринадцять дівчат з міста Кошаківо

закінчили курси сапдружиниць і за покликом серця відправились на фронт. Молодші з них, Ніні Вишневецької, не було й сімнадцяти. Ось що згадує про ті роки Н. Я. Вишневецька: «Нам доводилося подавати першу медичну допомогу безпосередньо в бою. Ми часто підвозили до охоплених димом танків, і там, задихаючись в диму і кіптяві, навищоки шукали вбитих і поранених. Витягали їх в обгорілих комбінезонах і спішили відтягнути якомога далі від танків. А вже в палатках, землянках, а подекуди й під відкритим небом. На полі бою Н. Я. Вишневецька перев'язала понад сто поранених танкістів. Операції робили в палатках, землянках, а подекуди й під відкритим небом. У найнебезпечніших для медперсоналу умовах робилися перев'язання крові, хірургічна обробка ран, накладання шин і навіть ампутація. В цьому полягало головне завдання — врятувати життя бійцям за будь-яких умов.

Знайома і Кировоград посідають особливе місце в бойовій біографії Н. Я. Вишневецької. Саме тут вона одержала високі нагороди: багатовішні ордени Червоної Зірки і Вітчизняної війни II ступеня. Нині Н. Я. Вишневецька живе і працює в Москві. Вона — заступник секретаря парткому Міністерства енергетики і електрифікації СРСР; пише вірші і кореспонденції про воєнні будні, проводить велику військово-патріотичну роботу.

Одним з визволителів Кировоградської області від німецько-фашистських загарбників був наш земляк Іван Устимович Вербовський, уродженець Новоархангельського району. Після Довгоща, Таганрога, Харкова, коли почався переможенний наступ на всіх фронтах, санітруктор І. У. Вербовський брав активну участь у звільненні Олександрії. Знайома, Кировограда. За роки війни гвардії старшина Вербовський врятував близько 500 поранених солдатів і офіцерів. Ному не тільки доводилося подавати медичну допомогу, а й не раз вступати в бій. Він ніколи не розлучався із зброєю. Був санітаром і розвідником. На його рахунок 23 знищені фашисти, він узяв у полон дев'ять гітлерівців. За виявлену мужність і відвагу санітруктору Вербовському присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Багато хто з медпрацівників, які брали участь у звільненні Кировоградщини від німецько-фашистських загарбників, працює в лікувальних профілактичних закладах області, в інших містах і селах нашої країни.

**А. МАКОВОЗ,
О. ГОРСЬКИЙ.
м. Кировоград.**

**ГРАНІ
МОРАЛІ**

ДОБРОТА

Ця доброта зовсім незвичного зросту і непоказна на вигляд. Тендітна постає дівчиною, тоненькі засмагли руки, високо підняті, ніби здивовані брови: «А що я такого роблю? До речі, мені зовсім не важко».

Власне, ім'я у цієї доброти теж не архімоде, а лагідне і світле — Наталя. Теплі, широкі відкриті очі і важка русава коса, золотавим перелеском перекинута через плече.

Появилась вона в нашій сім'ї три роки тому. Саме тоді, коли я зліг у ліжку і не зміг уже поратись по господарству (моя хвора дружина не може підняти навіть відро води).

І ось у цей час якось на порозі нашої господи стало соромливе невисокого зросту дівча:

— Добрий день, — проговорило воно. — Я хочу вам допомогати.

— А, шефство береш над нами, — посміхнувся я. — Це що, тає піонерське доручення?

— Ні, ні ви не думайте, — якимось швидко, наче виправдовуючись, заговорила дівчина, — я сама... Адже вам тяжко зараз...

— Тяжко, — зітхнувши, зізналась дружина, — але ж чим ти можеш, дитино, нам зарадити?

— Ви тільки не хвилюйтесь, я все робитиму.

І справді, з того часу в нашій хаті ніби повітлішало. Щодня (цілих три роки!) навідувалась до нас русава тендітна помічниці. Вона носила воду, ходила за покупками в магазин, в аптеку — за ліками, пораз

жати Наталі високої Догі на всіх життєвих перехрестях. Хай її добре і щире серце ніколи не крижаниє черствістю і байдужістю.

Будь завжди такою, якою ми тебе знаємо, дорога наша помічниці.

**М. СКАКУН,
с. Підлісне,
Новоархангельський район.
На знімку: ось вона,
наша Наталя.
Фото В. ГРИБА.**

**ТВОРЧИСТЬ НАШИХ
ЧИТАЧІВ**

ДОБАЛАКАЛИСЬ

Якось з міста у село, Що понад рікою, До стареньких занесло Зятя, із дочкою. Все сподобалося дочці: Груші, сливи, дині... Та побачила: в хлівці Є у батька свині! — Фі, татусю! Стид який! Це вже старомодно! Запах від слиней тяжкий, Так неблагородно...

**Зять мерщій напружив
слух**

Та й собі співає: — Справді, цей свинячий дух Ніздрі забиває. Слухав-слухав батько їх, Та терпещь авірава, Й до гостей міських своїх Так старий озвався: — Як такі у вас носі І тендітна вдача, То не їжте ковбаси, Бо й вона свиняча. **Любов ГНІДЕЦЬ,
с. Тишківка,
Добровеличківського району.**

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ

**НЕ ДИВУЮТЬСЯ
ХЛОПЦІ...**

У вихідні дні Будинок культури Кировоградського вищого льотного училища влаштовує вечори танців. Година дозволяє заповнени популярними мелодіями сучасних композиторів, зустрічати друзів і подруг. Але наші хлопці вже не дивуються, коли на танцмайданчик виходить юна представниця прекрасної статі із сигаретою в зубах і памагається п'яною лайкою «полопни» свого обранця. Періодко на таких вечорах дівчата «з'ясовують стосунки», псуючи одна одній чудові зачіски та розмазуючи по щоках

щедрий шар косметики. Не знаю, наскільки «сможно» те, щоб дівчина з'явилася у нетверезому стані на танцмайданчику і лихословила, але мені особисто така поведінка юних кировоградчанок не подобається. Тож хотілося б почути від самих дівчат думку про те, чи справді вульгарний лексикон, розв'язність, чарка, сигарета — обов'язкові атрибути жіночої гордості? Чи справді добродіяльність, скромність настільки застаріли, що так легко поступилися місцем «модерну»? **С. СЕФЕРІДІН,
курсант КВЛУ.**

1979-й — МІЖНАРОДНИЙ РІК ДИТИНИ

«БУДЕМО ЛІКАРЯМИ». Фотоетюд Г. КОРОТКИХ.

ЗГАСЛО «ВОГНИЩЕ»

РЕПЛИКА

На два наших села, Трудивки і Петрозегір'я, є одне, так би мовити, вогнище культури—бригадний клуб. На жаль, це «вогнище» і не світить, і не гріє. Ось ми провозимо своє дозвілля? Хто як може. Одні лузують насіння, інші грають у карти, треті... Одним словом, «розважаємося»... Мешканці сіл Трудивки та Петрозегір'я. Олександрійський район.

У матеріалі під таким заголовом було піддано критиці колгосп «Дружба» Знаменського району за нерациональне витрачання нафтопродуктів («Молодий комунар» за 6 вересня). Секретар парткому господарства А. К. Іванов повідомив редакцію, що вступ газети було обговорено на комсомольських зборах. Намічено ряд заходів по рациональному витрачанню нафтопродуктів. Члени штабу «Комсо-

**«Слідами
республіканського
огляду»**

мольського прожентора» разом із членами групи народного контролю проводять рейди-перевірки винористання пального у тракторній бригаді, автогаражі, на молочнотоларних фермах, де працюють нормокухні, на польових роботах. Матеріали цих рейдів обговорюються в трудових колективах виробничих підрозділів, фанти безгосподарності, марнотратства висвітлюються у «Комсомольському проженторі» та стінній газеті «Голос народного контролера».

ФУТБОЛ

«Кристал» — «Зірка» — 4:1

У 35-му турі чемпіонату країни з футболу «Зірка» грає на виїзді. В Херсоні вона зустрілася з «Кристалом»...

Традиційне значення ще й тому, що вони програні чотири зустрічі підряд. На початку матчу важко було сказати, що він закінчиться з таким результатом...

В. ШАБАЛІН.

ВІВТОРОК. 25 ВЕРЕСНЯ

- ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Мультифільм...

СЕРЕДА. 26 ВЕРЕСНЯ

- ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Д. Шостакевич...

ЧЕТВЕР. 27 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика.

- ка. 9.05 — Фільм «Доєр». 10.15 — «Клуб кіноподорожей».

П'ЯТНИЦЯ. 28 ВЕРЕСНЯ

- ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00

- «Новини». 10.15 — Телефільм «Обидвини прагнє».

Субота. 29 ВЕРЕСНЯ

- ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика.

- «Сетка». III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості.

Неділя. 30 ВЕРЕСНЯ

- ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика.

Одеський технологічний інститут харчової промисловості імені М. В. Ломоносова

ПРИЙМАЄ СЛУХАЧІВ на підготовче відділення з відривом від виробництва для зарахування до інституту в 1980 році на спеціальності: з наступним навчанням в інституті імені М. В. Ломоносова...

Білоцерківський сільськогосподарський інститут. ОГолошує набір слухачів на підготовче відділення на 1979—1980 навчальний рік з відривом від виробництва для вступу до інституту...

Олександрійське технічне училище № 3. ОГолошує додатковий набір учнів на 1979—1980 навчальний рік на спеціальності: бухгалтер, оператори зв'язку, телефоністи...

Кіровоградське технічне училище № 1. ПРОДОВЖУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1978—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ: електромонтери стаціонарного устаткування міського і сільського телефонного зв'язку...

Кіровоградське технічне училище № 6. ОГолошує додатковий набір учнів на 1979—1980 навчальний рік на спеціальності: слюсар механоскладальних робіт, електроварник, електромонтер по експлуатації промислового устаткування...

«Молодой коммунары» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України. Газета виходить у вівторок, четвер і суботу. 316056, МСП м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компарії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2. Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45 36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45 35; фотолабораторія — 2-56 65; нічна редакція — 3-03-53.